

Landet, og det forekommer mig ogsaa, at der er noget Billigt i, at man, naar man saaledes paa en vis Maade opgiver hele det øvrige Land for en enkelt Landsdeels Skyld, da ogsaa fordrer lidt Mere af denne Landsdeel, som nærmest vil blive Gjenstand for Forsvar, og at man fordrer noget større Bidrag af den til dette Diemed. Grunden, hvorfor jeg ikke har sluttet mig fuldstændig til den ærede Krigsministers Forslag, er den, at dette forekommer mig at gjøre altfor store Fordringer. En Hovedindvending, der blev gjort ved denne Sags 1ste Behandling, har jeg ikke seet gjenbreven, den nemlig, at man, naar Krig udbryder, vil være nødt til, for at opnaae at faae 3 Batailloner Infanteri og 2 Compagnier Artilleri, at gaae op til Forstærkningsmandflabets sidste Mand eller i alle Tilfælde til de 7 Aargange; men dette vil bringe en saadan Forstyrrelse i alle de borgerlige Forhold, at man efter min Mening maa være meget varsom med uden videre at gaae ind derpaa. Det er fremdeles ogsaa fra forrige Krig erkjendt, at Anvendelsen af en saadan Mængde ældre Mænd indtil en vis Grad svækker Hæren, idet der ikke hos dem kan være den Beredvillighed til at udsætte sig og til at gaae ud som Soldater, som man maa fordrø af dem, der virkelig skulle være brugbare Soldater. Jeg har derfor troet, at man kunde gaae en Mellemvei, ikke af de Motiver, der ere fremførte af det ærede Fleertal, men ligefrem af Hensyn til de factiske Forhold, den nemlig, at bevilge en stærkere og fylligere Udvikling af Forstærkningen i den første Halvbrigadefreds, altsaa, saaledes som jeg har tilladt mig at foreslaae, til 2 Batailloner. Skulde dette ikke kunne vinde Bifald, saa er jeg for mit Bedkommende villig til at gaae med det ærede Medlem, der har stillet Forslag om 2 Batailloner for Kjøbenhavn alene, men jeg vil ganske vist foretrække, at denne Bestemmelse bliver tagen for hele 1ste Halvbrigadefreds, idet jeg for mit Bedkommende deri tillige vil see en Begyndelse til at organisere Forstærkningen i dette Omfang for Sjælland og den Deel af det nærmestliggende Land, som fornemmelig vil være at stille under samme Betingelser og Forhold som Sjælland.

L. C. Larsen: Denne Sag foreligger, saavidt jeg kan skjønne, i det Væsentlige i samme Skikkelse, som ved 1ste Behandling, idet der ikke fra nogen af Siderne er fremkommet Oplysninger, som kunne stille den anderledes. Det vil derfor være en Selsølgelse, at det, jeg nu har at fremføre, for Størstedelen vil falde sammen med, hvad der tidligere er fremkommet, men jeg anseer det for min Pligt alligevel at imødegaae de Betragtninger, som den ærede Ordfører for Fleertallet har anstillet. Det vil sees, at det for det Mindretal, der ønsker at følge Regjeringen, har været en Hovedbetragtning, at man, ved at gaae ind paa Regjeringens Forslag, vilde, uden at paabyrde enten Staten eller Kommunen eller Mandflabet væsentlig større Byrder end dem, der nu ere tilfede, idet man endog i flere Henseender vilde indføre Lettelser, kunne tilvejebringe en Tilstand, hvorved det Formaal, som Kjøbenhavns Borgervæbning og Livjægercorpset skulde fyldestgjøre, fuldkommen kunde opnaaes, og det paa en hensigtsmæssigere og bedre Maade, hvorved man tillige paa et Punkt, som i den kommende Tid antages at ville være særdeles udsat for Fare, tilvejebringer en betydelig Forøgelse af den militaire Styrke. Derimod har nu Fleertallet meent, at det ikke var nødvendigt at sætte noget Andet istedetfor Borgervæbningen, at man aldeles kunde undvære den, og det gaaer ud fra, at man i saa Henseende har ganske frie Hænder, saa at man uden videre kunde bestemme sig til at ophæve den, uden at sætte noget Andet i dens Sted; men dette troer jeg ikke er en rigtig Betragtning af Sagen. Den nuværende Tilstand har sin Hjemmel i en Lov, og saalænge Regjeringen ikke er enig i, at Borgervæbningen aldeles skal bortfalde uden, at der sættes noget Andet i dens Sted, vil man ikke kunne gjøre den Fordring gjældende, at Borgervæbningen uden videre skulde ophæves. Det vil være nødvendigt at sørge for, at noget omtrent Tilsvarende kan træde istedet derfor. Det er fremhævet af Fleertallet som en Hovedindvending mod den foreslaaede Ordning, at den nye Væbning skulde tjene to Herrer, som det siger, nemlig, at en Deel skulde virke i samme Diemed som